

Rom 3, 22

22: det er Guds rettferdighet ved tro på Jesus Kristus, til alle og over alle som tror. - For det er ingen forskjell,

For å hindre mulig misoppfatning av hvilken Guds rettferdighet det er han har siktet til i ordene foran, tilføyer nå Paulus dette: det er Guds rettferdighet ved tro på Jesus Kristus. Her skulle dermed all uvisshet og tvist være avskåret. Det han taler om, er den rettferdighet vi får "ved tro på Jesus Kristus".

Men i tillegg får vi her svar på et annet viktig spørsmål. Nådesøkende sjeler som har hørt mye om Guds frelsende rettferdighet, har ofte et viktig spørsmål på hjertet: Hvordan og når får da jeg denne Guds rettferdighet? Her ser du altså svaret. Og det er det samme svaret som hele Skriften gir. Her står det at Guds rettferdighet kommer gjennom troen på Jesus Kristus. Guds rettferdighet, sier Paulus, kommer til alle og over alle som tror. Dette er altså Guds svar. Hvordan du enn kjenner eller opplever det i ditt hjerte, så står Guds svar klart gjennom hele Skriften: "den som tror", "ved tro", "av tro", "tro på Herren Jesus" osv.

Men så reiser det seg et nytt spørsmål: Troen, hva er det? Hva menes det med å tro på Jesus Kristus? Du får aldri noe sikrere svar på det spørsmålet, eller noen bedre beskrivelse av den saliggjørende troen, enn når du legger merke til de stedene i Bibelen der Kristus selv gir mennesker vitnesbyrd om at de har en saliggjørende tro. Se på alle de stedene der Jesus sier: "din tro har frelst deg", eller liknende. Når du legger merke til hvilke mennesker som fikk dette vitnesbyrd, og hva som kjennetegnet dem, så ser du hva en saliggjørende tro er. Hos alle disse vil du finne det samme kjennetegnet: De var alle syndere som hadde erfart at med alt de hadde strevd under loven, kunne de ikke bli rettferdige og finne fred. Tvertimot var de bare blitt ennå mer ulykkelige og rådløse. Men nå hadde de fått høre evangeliet om Kristus. Derfor kom de til ham og søkte uforskyt nåde.

Folk var kjent med lovens og profetenes vitnesbyrd om Kristus. Senere kom også døperen Johannes og pekte på Guds lam. Og så trådte Kristus og hans apostler fram og forkynte evangeliet. Men alt dette hadde ikke noen som helst innvirkning på de som hadde trøst i sin egen rettferdighet. Bare åpenbare syndere, som gikk der rådløse, ble tiltrukket av Kristi liflige duft. Og da skjedde det Johannes sier: "Men alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn" (Joh 1: 12). Gjennom en slik tro ble nå disse nye mennesker, helt forvandlet i hjerte og sinn. De var "født av Gud" (v. 13), og det gjorde at de gjennom hele sitt liv holdt seg til Kristus, og ble hans etterfølgere.

Gjennom hele Skriften finner du vitnesbyrd om hvordan dette skjer. Og ut fra dette vet du hva den frelsende troen er: Ikke at du bare holder det for sant og kan tale om det. Men at du erfarer en syndenød. Du har gitt opp alle dine egne forsøk på å omvende deg. Du er fortvilt over hvor mangelfull din anger, din bønn, din gudsfrykt osv., er. I denne din tilstand har så evangeliet om Kristus, og Guds rettferdighet i ham, inntatt deg. Nå ser du at du kan ikke berge deg uten denne Guds rettferdighet. Nå har du fått et hjerte som hungrer og tørster etter denne nåden. Og nå kan du også tro og ta imot den. Du får en inderlig trøst, glede, kjærlighet, lyst til Guds lov, en tillitsfull barnets ånd som nå roper "Abba, kjære Fader!" Når det så på nytt kan skje, at du ikke riktig kan tro at du eier Guds nåde, da blir du mismodig, og hungrer og tørster igjen etter nåden. Når du har det på den måten, da er du jo et helt annet menneske enn alle de vantro (2Kor 5: 17).

Slik er den frelsende troen. Nå har du lyst til Guds lov, og all synd er en plage. I alle forhold vil du være hellig. Likevel kan det utvikle seg svært forskjellig videre i livet, så du til tider kan komme til å skrike av angst i din ånd, og er nær på å fortvile. Innimellom kjenner du deg helt kald og død. Men gjennom alt dette er du fremdeles rettferdig i Kristus, med selve Guds rettferdighet, - bare ved denne troen på Kristus, slik vi har skildret den. Vår rettferdighet i ham kalles derfor her en "rettferdighet ved tro på Jesus Kristus", og i kap. 4: 11: "den rettferdighet av tro". Den kalles aldri noen annen nådegaves rettferdighet, f. eks. omvendelsens rettferdighet, ydmykhetens rettferdighet, kjærlighetens rettferdighet. Nei, bare "rettferdigheten av tro". Dermed står det klart at rettferdigheten ikke er oppstått gjennom noen Åndens frukter, men er Guds Sønns egen rettferdighet, som vi bare kan motta ved tro. Den består dermed heller ikke av selve troen. Men den kalles "rettferdigheten av tro" fordi vi mottar den ved troen.

Denne rettferdigheten er kommet til alle, - dvs. den tilbys alle (Mark 16: 15) - og over alle som tror. Ordet "over" står i sammenhengen "over alle som tror", og antyder at selv om rettferdigheten kommer gjennom evangeliet til alle, så er det bare de som tror, som får del i den. Den likesom senker seg over dem. Kristi rettferdighet er den rettferdighet han selv levde ut gjennom sitt liv, sin død og oppstandelse. Derfor kan den ikke være i de troende, på samme måte som helliggjørelsen virkes i oss, men er "over alle som tror". Og apostelen sier altså "over alle som tror" - hvem du enn er, ung eller gammel synder, stor eller liten, med mer eller mindre syndenød, anger, bønn og tro -.

Bare du har kommet dit hen at du ikke kan reddes uten Kristus og hans nåde, at du slik i det minste holder fast på ham med en hungrende tro, - så er Guds rettferdighet senket over deg. Du er satt fri, rettferdiggjort og frelst fra alle dine synder. For her står: "Over alle - alle - alle, som tror". Legg alltid godt merke til dette ordet "alle", for da må det jo omfatte deg også! Og nå må du da fryde deg -, ja, fryde deg og takke, og gi Ham æren. Hvis du til daglig virkelig gjør dette, da skal han nok stadig øke din tro. Men det vil kanskje skje på en måte du ikke hadde ventet, for at du skal lære hvor nødvendig det er å be disiplenes bønn til Herren: "Øk vår tro!".

For det er ingen forskjell. Disse ordene virker svært forskjellig på menneskene. For noen er de meget støtende. For andre derimot særdeles trøsterike. Her forsterker Paulus grunnlaget for det to ganger gjentatte ordet "alle". Han talte jo om "Guds rettferdighet til alle og over alle som tror". Og nå tilføyer han altså: "For det er ingen forskjell, alle har syndet, og de blir rettferdiggjort uforskyldt", - når de tror på Kristus. I begge disse forhold, både når det gjelder vår dom stilt overfor Guds lov, og vår adgang til Guds rettferdighet, så er det ingen forskjell mellom de ellers ulike menneskene (konf. v. 29 og 30, og kap. 10: 12). Det er nettopp dette Paulus så utførlig har vist i de to første kapitlene, og første halvdel av dette tredje kapitlet. Og nå gjentar han på ny i det følgende, kortfattet, årsaken til dette: